

הנידונים לחיים. משחק מארלון ברנדו שיוה לסרט אופי יותר אמנותי משנתן לו התסריט. הנידונים לחיים הוא סרט עובדתי למחצה אודות נכי מלחמה משוקקים. במקור מות אחדים יש שימוש לרעה בנושא מזועזע. בכל זאת היה הסרט אחד הטובים של השנה בשל פשטותו והמשחק המשובח שבו.

שמן הכשרים. הסרט העדין, המריר, אודות אשה צרפתייה צעירה הנשואה לחייל בחזית (התקופה: 1918) והמוצאת לעצמה מאהב, תלמיד גימנסיה מתחת לגיל הצבא, כתוב, מבוים ומבוצע בכשרון בלתי מצוי. זהו לא רק הטוב שבסרטי השנה, אלא גם מן הטובים ביותר שהופקו אי פעם בעולם.

הסרט הטוב תשי"ב * הסרט

רים לביתם, קוצצו על ידי הצנזורה. סומרטס מוהם הגיש השנה שתי סדרות ש ספורים קצרים: ארבעה גודלות ושלישיה. כמ סיפוריו של מוהם היו שבע האפיוודות הלל לא יותר מאשר מעשיות קלילות חסרות ערך אומנותי של ממש. אבל הם גרמו לצופה, עקו משחק אנגלי אופיני ומשובח ביותר, שעות שי קורת רוח. בשלישיה, שהיה בכללו החלש של בשני הסרטים, שבה את לב הקהל, באפיוודו שארכה לא עלה על רבע שעה. השחקן האנגל נייגל פטריק. הוא הצליח לתת ברגעים ספורים אלה דמות שלמה של טרדן לבנטיני טוב לו והעולם הזה מעניק לו את תואר שחקן-המשגן הטוב ביותר של השנה.

שחקן השנה: ג'ראר פילופ. הי מיבצע המשחקי הגדול ביותר בסרטי השנה הוא ביצוע תפקיד פרנסוא ברטס שטן הכשרים — נער באהבתו הראשונה.

שחקנית השנה: כמי דיוויס. כי חוה במערומיה היא מבצעת את תפקיד מארג, שחקנית הבמה המזדקנת, המפורסמת אף המסופפת, באמנות ובבטחון.

שנת תשי"ב לא היתה ברוכה בסרטים טובים רבים, אף על פי שאחד או שניים מאלה שהוצגו בה ראויים להכנס לרשימת המובחרים של כל הזמנים. סרט כזה הוא שמן הכשרים, שהופק בצרפת לפני חמש שנים ורק עכשיו הגיע אר צה. אף על פי שיצירתו של הבמאי הצרפתי קלוד אוטולארה אינה יכולה להחשב לחדשה, היא עולה בהרבה על כל סרטי השנה, נבחרה על ידי העולם הזה * כטובה שבכולם. בין הסרטים הטובים, אבל שלא התעלו למדרגת הזוכים בתוארי סרטי השנה, מצויות כמה יצירות מענינות למדי. קפטן בויקוס, סרט בריטי אודות דיחסים בין האנגלים לאירים בסוף המאה הקור דמת היה עשוי בטעם, ניצל יפה את הדמויות האיריות. ארבעה בגיפ, סרטו של לאופולד (תקוותם האחרונה) לינדברג המשיך במסורת של הסרטים השווייצריים ההומניסטיים. לגבי הקהל הישראלי הענין המיוחד שבסרט היה השתתפותו בו, בתפקיד מ. צ. רוסי באזור הבינלאומי בוינה, של יוסף ידון. על הסרט בכללו קשה היה לצופה הישראלי לדון, כיוון שהקטעים החזקים ביותר שבו, המראים שיבתם של שבויי מלחמה אוסטי

* מועמדים לבחירה היו סרטים שהוצגו במשך השנה, בכורה בשתיים, לפחות, מבין שלושת הערים הגדולות. סרטים כמו נשפי פריס, העלמה יוליה, שהם משובחים, ושהוצגו לעת עתה בעיר אחת בלבד, יכנסו לרשימת תשי"ג.

הסרט הרע תשי"ב * הסרט

אשת האיים. בקולנוע, כאשר רוצים לראות דם, משתמשים במיץ עגבניות. באשת האיים נשפך מיץ עגבניות כמים. כיון שה סרט היה צבעוני נראה מיץ העגבניות כמיץ עגבניות, לא כדם, אבל, מאחורי הגיחוך, הי תה ברורה הכוונה: לתת סרט סדיסטי חסר טעם שיהיה קופה טובה הרבה עמל הושקע בו. ומשתתפים בו כמה שחקנים טובים. דוקא משום כך הסרט רע במיוחד ומזיק במיוחד.

גינגיס חאן. לכאורה, סרט היסטורי אודות הפלישה המונגולית לאירופה, בימי הביניים. למעשה: שלל צבעים ותלבשות ללא טעם. עלילה שאינה עשויה להתקבל על דעת איש ברדעת, שיח הנשמע כאלו נכתב על ידי ילד בכתה נמוכה בבית-ספר יסודי. גינגיס חאן מאפיין את הגישה החוליברדית למזרח ה"אקזוטי", מכיל יותר מחשופים, קרבות וה" רוגים מאשר עובדות היסטוריות אלמנטריות.